

me, hvorvidt en indgået aftale skal udgøre et led i et uddannelsesforløb under den erhvervsfaglige grunduddannelse, således at skriftlig kontrakt skal oprettes. Vedrørende parternes rettigheder og forpligtelser under praktikopholdet anføres det i betænkningen, at der bør etableres tilsvarende regler som i lærlingeforhold. Endelig anføres det i det pågældende kapitel, at det ved forsøgsloven hjemlede tvistighedsnævn bør opretholdes under den fremtidige uddannelsesordning, samt at spørgsmålet om en sammenlægning af lærlingevoldgiftsretterne og tvistighedsnævnet til ét samlet organ bør tages op til overvejelse.

De tre sidste kapitler i betænkningen, kapitel VII-IX, omhandler de erhvervsfaglige grunduddannelsers økonomi. I kapitel VII gennemgås de forskellige finansieringsformer, i kapitel VIII omtales de økonomiske forhold for eleverne, og i kapitel IX redegøres for uddannelsesreformens økonomiske konsekvenser.

Under finansieringsformerne omtales i *kapitel VII* de regler, der er gældende for såvel lærlinguddannelserne som de erhvervsfaglige forsøgsuddannelser og andre erhvervsmæssige grunduddannelser. Der gennemgås reglerne både for driftsudgifter og anlægsudgifter, og udvalget slutter med at foreslå, at skolernes driftsudgifter alene afholdes af staten på samme måde som under forsøgsuddannelserne. Med hensyn til anlægsudgifterne foreslås det ligeledes, at de hidtil gældende finansieringsformer opretholdes. Sidst i kapitlet rejser udvalget spørgsmålet, om de skoler, hvorpå undervisningen skal foregå, fortsat skal være selvejende institutioner. Udvalget går ind for en fortsættelse af denne ordning, men man anbefaler en reorganisering af skolernes bestyrelser på en sådan måde, at man sikrer repræsentanter for det lokale arbejdsmarked, arbejdsmarkedsnævnene og andre sæde i disse.

Om de økonomiske forhold for eleverne anføres det i betænkningens *kapitel VIII*, at den særlige godtgørelsesordning, som har været gældende i forsøgsperioden, ikke bør fortsætte, men at der fremover bør anvendes de støtteformer, der er gældende for andre uddannelsessøgende, nemlig ungdomsydelse for de 16-17 årige og statens uddannelsesstøtte for dem, der er fyldt 18 år. Dog anføres det i betænkningen, at det må anses for hensigtsmæssigt, at praktikvirksomhederne fortsat yder eleverne løn under praktikopholdene, ligesom det kan blive nødvendigt i særlige tilfælde at yde støtte ud over, hvad der kan opnås gennem ungdomsydelse, uddannelsesstøtte og løn i praktikperioden.

I *kapitel IX* afsluttes med uddannelsesreformens økonomiske konsekvenser, idet der som regneek-

sempler er opstillet tre forskellige udbygningstakter med en tilgang på henholdsvis 30.000, 40.000 og 45.000 elever. I kapitlet er foretaget en sammenligning mellem enhedsomkostningerne og de totale uddannelsesomkostninger pr. optaget elev ved forskellige uddannelser.

III. Undervisningsministeriets bemærkninger til forslagene i betænkningen.

Undervisningsministeriet kan tiltræde forslaget i betænkningen om, at der på baggrund af de gennem forsøgsperioden indhentede erfaringer etableres et permanent uddannelsessystem for de erhvervsfaglige grunduddannelser. Rammen for uddannelsessystemet bør udformes så smidigt, at en så stor gruppe som muligt af de eksisterende erhvervsuddannelser vil kunne rummes inden for systemet uanset disse uddannelsers nuværende organisation og placering. Man foreslår derfor loven udarbejdet som en vid rammelov, hvorunder de forskellige uddannelser skal kunne inddrages, efterhånden som der er behov herfor. Det må dog påregnes, at inddragelse af nye uddannelser må finde sted over en årrække.

Undervisningsministeriet finder det dernæst rigtigt at opretholde den under forsøgsperioden praktiserede uddannelsesmodel med gruppevis opdeling af uddannelserne i hovederhvervsområder med hver sin basisuddannelse. Basisuddannelsen skal foregå på skole, medens 2. dels uddannelsen skal bestå af vekslende skole- og praktikophold. De kriterier for gruppering af uddannelserne i hovederhvervsområder, der har været anvendt i forsøgsperioden, må som princip anses for hensigtsmæssige, men visse reguleringer skal dog muligvis ske, f. eks. som følge af u hensigtsmæssig placering af fag o. lign. Der henvises herom til det i betænkning 764, kapitel II.2.3. (side 24) anførte.

Man er enig i, at basisuddannelsen må betragtes som et alternativt 10. skoleår, og at uddannelserne derfor bør opbygges som en fortsættelse af grundskolens 9. klassetrin. Uddannelserne skal dog også stå åben for uddannelsessøgende, der ikke indleder den erhvervsfaglige grunduddannelse umiddelbart efter 9. klassetrin, jfr. herved bemærkningerne neden for til § 1.

Undervisningsministeriet kan tiltræde den i betænkning 764, side 25, givne redegørelse for formålet med basisuddannelsen. Ifølge redegørelsen, der hviler på fremstillingen i betænkning 612 forud for forsøgsloven, er formålet med basisuddannelsen at give eleven en erhvervs- og uddannelsesvejledning, der vil kunne give en realistisk og virkelighedsnær baggrund for elevernes erhvervs- og uddannelses-